

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-118-04

Druk nr 3098

Warszawa, 14 lipca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o wypowiedzeniu Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Edukacji Narodowej i Sportu.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisane w Warszawie dnia 10 maja 1974 r., zostaje wypowiedziane przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o wypowiedzeniu Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

1. Potrzeba i cel wypowiedzenia umowy międzynarodowej

Zgodnie z art. 22 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) z wnioskiem o wypowiedzenie umowy międzynarodowej występuje minister kierujący działem administracji rządowej właściwy do spraw, których dotyczy umowa. W przypadku Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych

wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r., jest nim Minister Edukacji Narodowej i Sportu.

W latach 70-tych i 80-tych minionego stulecia kraje należące do tak zwanego bloku państw socjalistycznych zawierały bilateralne porozumienia w sprawie równoważności dokumentów potwierdzających ukończenie określonego etapu kształcenia (świadectw ukończenia szkół, dyplomów ukończenia szkół wyższych) oraz nadanie stopni i tytułów naukowych. Bilateralne umowy międzynarodowe odwoływały się do podpisanej w Pradze dnia 7 czerwca 1972 r. Konwencji o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych i szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni i tytułów naukowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 5, poz. 28), zaś ich postanowienia, uwzględniając specyfikę krajowych systemów edukacji, precyzowały równoważność określonych dokumentów wydawanych w Umawiających się Stronach. Wraz z wypowiedzeniem przez Stronę polską Konwencji został zainicjowany proces porządkowania spraw związanych z uznawalnością wykształcenia i stopni naukowych uzyskanych za granicą.

Przedmiotowe Porozumienie nakłada na Strony obowiązek uznawania świadectw ukończenia odpowiednich typów szkół oraz dyplomów ukończenia szkół wyższych i dokumentów potwierdzających nadanie stopni i tytułów naukowych. Porozumienie z 1974 r. zostało zawarte w odmiennym kontekście politycznym niż obecna, a autorzy dokumentu wychodzili z założenia, że systemy kształcenia obowiązujące w ZSRR i Polsce są porównywalne.

Przez ostatnie 30 lat zaszło wiele zmian. Przede wszystkim diametralnie zmieniły się systemy edukacji w Polsce i państwach powstałych po rozpadzie ZSRR: powstały nowe typy szkół i formy kształcenia, nowe tytuły zawodowe i stopnie naukowe, rozwinęło się szkolnictwo prywatne oraz nieznane wcześniej formy akredytacji.

W wyniku przemian politycznych rozpadowi uległ Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, a w Polsce zaszły głębokie zmiany ustrojowe. W efekcie Stronami Porozumienia stały się państwa bardzo oddalone geograficznie od Polski (Republika Tadżykistanu, Republika Uzbekistanu i Republika Kazachstanu), z

którymi często brak jest bezpośredniego kontaktu bądź kontakt ten jest znacznie utrudniony. Kraje te mają nieznaną nam lub bardzo odmienne od naszego systemu edukacyjne. Mimo tego Strona polska musi uznawać dokumenty pochodzące z tych państw, a na wniosek zainteresowanych osób Minister Edukacji Narodowej i Sportu jest obowiązany wydawać zaświadczenia potwierdzające równoważność wykształcenia zagranicznego z wykształceniem uzyskiwanym w Polsce.

Wymienione w Porozumieniu tytuły naukowe profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego oraz stopień naukowy docenta są już w Polsce nieaktualne, co powoduje trudności w uznawaniu zagranicznych tytułów i stopni.

Inny od naszego charakter i zakres wymagań stawianych osobom ubiegającym się o nadanie stopni naukowych lub stopni w zakresie sztuki prowadzi często do sytuacji, w których kandydaci, nie mogąc sprostać polskim wymaganiom koniecznym do ich uzyskania, zdobywali stopnie naukowe w państwach będących Stronami Porozumienia, a następnie, korzystając z jego zapisów, uzyskiwali ich uznanie w Polsce bez nostryfikacji. Problem ten był podnoszony między innymi przez władze niektórych szkół wyższych oraz Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów. W szczególności kwestionowane było uznawanie na podstawie umów międzynarodowych stopnia doktora habilitowanego.

Wiele kontrowersji wzbudza również kwestia uznawania dyplomów ukończenia uczelni medycznych w państwach będących Stronami Porozumienia. Zbyt duże różnice występujące w programach kształcenia polskich uczelni medycznych i szkół wyższych większości Państw – Stron budzą wątpliwości, czy wiedza medyczna ich absolwentów jest równoważna. Należy zaznaczyć, że w kontekście przygotowań do przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wypracowano nowe standardy nauczania w uczelniach medycznych. Standardy te zostały już częściowo wdrożone w ostatnich latach. Poziom kształcenia oraz cele, jakie ma spełniać kształcenie według nowych programów, zdecydowanie różnią się od jakości i celów nauczania w krajach związanych Porozumieniem. Z informacji jakie posiada Ministerstwo Zdrowia odnośnie wiedzy i umiejętności cudzoziemców, których dyplomy zostały uznane na podstawie wymienionego wyżej Porozumienia, wynika, że dalsze utrzymywanie takiego uznawania kwalifikacji byłoby niewłaściwe, zwłaszcza, że zakres wiedzy i umiejętności lekarza wiąże się z szeroko pojmowanym bezpieczeństwem pacjenta. Warto dodać, że wnioski o uznanie dyplomu uczelni

medycznej z Państwa – Strony Porozumienia są w ostatnich latach coraz częstsze. Prowadzi to do sytuacji, w której absolwenci uczelni medycznych Państw – Stron Porozumienia są uprzywilejowani w stosunku do absolwentów renomowanych uczelni, zmuszonych indywidualnie starać się o uznanie swoich kwalifikacji w trybie nostryfikacji.

Polska po wejściu do Unii Europejskiej będzie stosować przepisy prawa wspólnotowego w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych. Wprowadzane do polskiego systemu edukacyjnego zmiany jeszcze bardziej wpłyną na różnice między naszym systemem edukacji a systemami kształcenia większości Państw – Stron Porozumienia. Można się spodziewać, że jeżeli Polska po wstąpieniu do struktur europejskich nadal będzie uznawać dyplomy pochodzące z Państw – Stron Porozumienia z 1974 r., to narazi się na reperkusje ze strony innych państw członkowskich. Aby uniknąć takiej sytuacji, Polska, wzorem innych ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej państw, wypowiedziała Konwencję Praską. Utrzymanie w mocy postanowień Porozumienia z 1974 r. – mimo wypowiedzenia Konwencji Praskiej – oznaczałoby utrzymanie dotychczasowych zasad uznawania wykształcenia uzyskanego w niektórych państwach.

Warto podkreślić, że w regionie Europy obowiązują wielostronne umowy o uznawaniu wykształcenia. W 1983 r. Polska przystąpiła do:

- 1) Konwencji o uznawaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach regionu Europy, sporządzonej w Paryżu dnia 21 grudnia 1979 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 38),

a w 1994 r. do:

- 2) Europejskiej Konwencji o równoważności dyplomów uprawniających do przyjęcia do szkół wyższych, sporządzonej w Paryżu dnia 11 grudnia 1953 r., wraz z Protokołem, sporządzonym w Strasburgu dnia 3 czerwca 1964 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 40, poz. 200 i 201),

- 3) Europejskiej Konwencji o równoważności okresów studiów uniwersyteckich, sporządzonej w Paryżu dnia 15 grudnia 1956 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 40, poz. 202),

- 4) Europejskiej Konwencji o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich, sporządzonej w Paryżu dnia 14 grudnia 1959 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 40, poz. 204),
- 5) Europejskiej Konwencji o ogólnej równoważności okresów studiów uniwersyteckich, sporządzonej w Rzymie dnia 6 listopada 1990 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 40, poz. 206).

Polska ratyfikowała również Konwencję o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim, sporządzoną w Lizbonie dnia 11 kwietnia 1997 r.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

Dotychczasowy stan prawny umożliwia automatyczne uznanie świadectw ukończenia szkół i dyplomów ukończenia szkół wyższych, a także dokumentów o nadaniu stopni i tytułów. Po wypowiedzeniu Porozumienia, w kwestii tej będzie obowiązywało prawo wewnętrzne Rzeczypospolitej Polskiej oraz postanowienia wymienionej wyżej Konwencji Lizbońskiej i zapisy bilateralnych umów międzynarodowych (aktualnie dobiega końca proces uzgadniania porozumień o uznawalności wykształcenia i stopni z Federacją Rosyjską, Republiką Białorusi i Ukrainą, których postanowienia będą stosowane do celów akademickich). Przewiduje się, że podpisanie nowych umów z wymienionymi państwami nastąpi w okresie najbliższych 6 miesięcy, to jest do czasu, gdy wypowiedzenie Porozumienia stanie się skuteczne.

3. Skutki związane z wypowiedzeniem Porozumienia

Najistotniejszym skutkiem wypowiedzenia Porozumienia będzie likwidacja automatyzmu w uznawaniu świadectw ukończenia szkół, dyplomów oraz tytułów i stopni naukowych między Rzeczpospolitą Polską a pozostałymi państwami związanymi jego postanowieniami. Po wypowiedzeniu Porozumienia, uznawanie wykształcenia będzie odbywało się do celów akademickich na podstawie Konwencji Lizbońskiej (Republika Białorusi, Federacja Rosyjska, Ukraina i Republika Kazachstanu są jej Stronami) i dwustronnych umów międzynarodowych, a do celów zawodowych w trybie nostryfikacji, na podstawie przepisów następujących ustaw:

- 1) art. 93 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.),
- 2) art. 150 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.),
- 3) art. 24 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595)

oraz w na podstawie aktów wykonawczych:

- 4) zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 października 1997 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą (M.P. Nr 78, poz. 739),
- 5) rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 grudnia 1991 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji dyplomów i tytułów zawodowych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 1992 r. Nr 16, poz. 64),
- 6) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lipca 1991 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą (Dz. U. Nr 69, poz. 296).

Wypowiedzenie Porozumienia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani budżetów jednostek należących do sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia dochodów lub zwiększenia wydatków.

Wypowiedzenie Porozumienia spowoduje zahamowanie napływu na polski rynek pracy osób legitymujących się świadectwem dojrzałości, dyplomem ukończenia studiów, tytułem bądź stopniem naukowym uzyskanym za granicą, a procedura nostryfikacji pozwoli na rzetelne sprawdzenie poziomu wykształcenia i uznanie tych dokumentów osobom, które w pełni sprostają wszystkim wymaganiom określonym w przepisach prawa krajowego. Pomimo ograniczeń, o których mowa, szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe

- zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym oraz art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych
- nadal będą miały możliwość zatrudniania obcokrajowców – nauczycieli

akademickich, wybitnych specjalistów w określonych dziedzinach nauki lub dydaktyków (na przykład z zakresu sztuki, sportu, nauczania języków obcych), nawet jeżeli osoby te nie będą posiadały wykształcenia uznanego w drodze nostryfikacji.

Ponadto należy dodać, że nauczyciele i nauczyciele akademicy z Państw – Stron Porozumienia aktualnie zatrudnieni w szkołach, szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych będą mogli nadal świadczyć pracę, bez konieczności poddawania swojego wykształcenia procedurze nostryfikacji. Strona polska ma bowiem obowiązek uznawania wykształcenia uzyskanego w okresie obowiązywania Porozumienia – zgodnie z zasadą *lex retro non agit*.

Obywatele polscy, którzy z dniem, gdy Polska przestanie być Stroną Porozumienia, nie ukończyli jeszcze studiów podjętych w Państwie – Stronie tej Umowy, będą mogli starać się o uznanie swego wykształcenia w trybie nostryfikacji. W minionym roku akademickim zaledwie 16 obywateli polskich odbywało studia lub studia doktoranckie w krajach związanych Porozumieniem (w Rosji i na Ukrainie), w ramach współpracy realizowanej na szczeblu międzyrządowym. W tym samym okresie pobierało naukę w polskich uczelniach ok. 4 650 obywateli Państw – Stron Porozumienia.

4. Tryb wypowiedzenia Porozumienia

Zgodnie z art. 241 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Umowy międzynarodowe ratyfikowane dotychczas przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie obowiązujących w czasie ich ratyfikacji przepisów konstytucyjnych i ogłoszone w Dzienniku Ustaw uznaje się za umowy ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie i stosuje się do nich przepisy art. 91 Konstytucji, jeżeli z treści umowy międzynarodowej wynika, że dotyczą one kategorii spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 Konstytucji.”.

Porozumienie zostało opublikowane w Dz. U. z 1975 r. Nr 4, poz. 14 i 15. W związku z tym, że uznanie zagranicznego wykształcenia wiąże się z przyznaniem określonych uprawnień (na przykład prawa do ubiegania się o przyjęcie na studia, studia doktoranckie lub zatrudnienie na stanowiskach wymagających wyższego wykształcenia bądź stopnia naukowego; wliczanie okresu studiów do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia emerytalne, wymiar urlopu etc.) należy uznać Porozumienie za ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, gdyż

dotyczy spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 Konstytucji i – analogicznie – należy wypowiedzieć je w takim samym trybie.

Postanowienia Porozumienia dotyczą wszystkich osób fizycznych, które uzyskały świadectwa ukończenia szkół, dyplomy ukończenia szkół wyższych, tytuły i stopnie naukowe w państwach będących Stronami Porozumienia i są zainteresowane uznaniem ich równoważności z analogicznymi świadectwami, dyplomami lub tytułami i stopniami nadawanymi w kraju. Ponadto Porozumienie dotyczy podmiotów i jednostek organizacyjnych przeprowadzających procedury związane z uznawaniem świadectw szkolnych, dyplomów ukończenia szkół wyższych oraz dokumentów o nadaniu stopni naukowych (tj. kuratorów oświaty, szkół wyższych oraz jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych).

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 599 /04/DPE/jg

Warszawa, dnia 29.06, 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

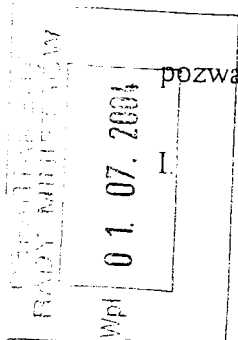
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów:

1. uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych, wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r. do wypowiedzenia,
2. ustawy o wypowiedzeniu Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych, wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r., wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionymi projektami (nr RM-10-118-04, RM-111-166-04) uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

Jednocześnie odnosząc się do wniosku o wypowiedzenie poszczególnych porozumień, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Podstawą prawną działań Unii Europejskiej w zakresie edukacji jest art. 149 i 150 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). Zgodnie z postanowieniami TWE wspólnotowa polityka w dziedzinie edukacji oparta jest na współpracy między państwami, a rolą Wspólnoty jest „wspieranie i uzupełnianie” działań państw członkowskich. Zgodnie z zasadą subsydiarności, wyrażoną w art. 5 TWE, polityka w dziedzinie edukacji jest prowadzona co do zasady przez państwa członkowskie.

KRZYSZTOF PIETRAS
2004-07-01

.....dn.

- II. Uznawanie równoważności dokumentów o wykształceniu, nadawaniu stopni i tytułów naukowych nie jest objęte zakresem prawa wspólnotowego. Państwa członkowskie współpracują w tym zakresie na forum Rady Europy i większość z nich jest stroną szeregu konwencji przyjmowanych w ramach tego forum, w tym przede wszystkim Konwencji o uznawaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim, sporządzonej w Lizbonie dnia 11 kwietnia 1997 r.
- III. Kwestia uznawania dokumentów poświadczających uzyskanie kwalifikacji pojawia się również we wspólnotowym porządku prawnym jako pochodna uznania kwalifikacji w celu wykonywania zawodów regulowanych, związanego z realizacją zasady swobodnego przepływu pracowników, zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług. Kwestia uznawania formalnych dowodów kształcenia zharmonizowana jest w ramach prawa wspólnotowego w dyrektywach sektorowych oraz w dyrektywach ustanawiających tzw. ogólny system uznawania kwalifikacji zawodowych. Wspólnotowy system uznawania kwalifikacji zawodowych dotyczy jednak obywateli państw członkowskich i nie zabrania państwom członkowskim Unii Europejskiej wprowadzania innych postanowień, w tym również o charakterze prawa międzynarodowego, dotyczących uznawania kwalifikacji. Jak wynika z orzeczenia w sprawie Albertini (sprawa C-15/93) państwa członkowskie Unii Europejskiej nie mają obowiązku automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach trzecich. Państwa członkowskie UE zobowiązane są rozpatrzyć dowody kwalifikacji nabytych poza obszarem UE, jednak jedynie w odniesieniu do swojego terytorium. Jeżeli chodzi o uznanie kwalifikacji zawodowych w ramach systemu ogólnego, możliwe jest ubieganie się o uznanie kwalifikacji zdobytych poza obszarem Wspólnoty, jeżeli wnioskujący udokumentuje 3 letnie doświadczenie zawodowe w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej.
- IV. W związku z dostosowaniem polskiego prawa do *acquis communautaire* nastąpiło również dostosowanie programów nauczania w zawodach objętych dyrektywami sektorowymi do minimalnych poziomów określonych dyrektywami dotyczącymi koordynacji kształcenia w tych zawodach. W związku z powyższym w chwili obecnej programy nauczania dostosowane w Polsce do poziomu wymaganego prawem wspólnotowym, różnią się od programów obowiązujących w tych państwach stronach Konwencji, które nie przystępują do Unii Europejskiej. Powyższe różnice nie pozwalają na dalsze związanie Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami porozumienia będącego przedmiotem niniejszej opinii.
- V. W konkluzji stwierdzam, że projekt wniosku o wypowiedzenie Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych, wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r. jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 lutego 1975 r.

Nr 4

TRESC:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 14 — Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisane w Warszawie dnia 10 maja 1974 r. 25
- 15 — Oświadczenie rządowe z dnia 17 stycznia 1975 r. w sprawie wejścia w życie Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisane w Warszawie dnia 10 maja 1974 r. 27
- 16 — Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnej ochronie praw autorskich, podpisane w Warszawie dnia 4 października 1974 r. 27
- 17 — Oświadczenie rządowe z dnia 21 stycznia 1975 r. w sprawie wejścia w życie Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnej ochronie praw autorskich, podpisane w Warszawie dnia 4 października 1974 r. 29

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 18 — z dnia 4 lutego 1975 r. w sprawie uznania Polskiego Związku Motorowego za stowarzyszenie wyższej użyteczności 29

ROZPORZĄDZENIE

- 19 — Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 23 stycznia 1975 r. w sprawie określenia rodzajów studiów prowadzonych przez państwowe szkoły wyższe i samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego podległe nadzorowi Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki 29

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 20 — z dnia 27 stycznia 1975 r. w sprawie przystąpienia Malezji do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r. 30
- 21 — z dnia 27 stycznia 1975 r. w sprawie przyjęcia Bangladesz, Grenady i Gwinei-Bissau do Organizacji Narodów Zjednoczonych 31
- 22 — z dnia 27 stycznia 1975 r. w sprawie wycofania przez Turcję zastrzeżenia do rozdziału IV Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. 31
- 23 — z dnia 27 stycznia 1975 r. dotyczące przystąpienia Republiki Południowej Afryki do Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu opakowań, sporządzonej w Brukseli dnia 6 października 1960 r. 31
- 24 — z dnia 27 stycznia 1975 r. w sprawie przystąpienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. 32
- 25 — z dnia 27 stycznia 1975 r. w sprawie przystąpienia Turcji do Konwencji europejskiej dotyczącej postępowania celnego dla palet używanych w przewozach międzynarodowych, sporządzonej w Genewie dnia 9 grudnia 1960 r. 32

14

POROZUMIENIE

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,

podpisane w Warszawie dnia 10 maja 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 maja 1974 roku zostało podpisane w Warszawie Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształce-

niu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w następującym brzmieniu dosłownym:

POROZUMIENIE

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich zgodnie z Układem o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy z dnia 8 kwietnia 1965 r. i Umową o współpracy kulturalnej i naukowej między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich z dnia 14 grudnia 1970 r., zgodnie z Konwencją o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych, szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni i tytułów naukowych z dnia 7 czerwca 1972 r., w celach dalszego rozwoju współpracy w dziedzinie nauki, kształcenia i doskonalenia kadr uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Uznaje się za równoważne:

- 1) świadectwo o ukończeniu ośmioletniej szkoły podstawowej wydawane w PRL i świadectwo o niepełnym średnim wykształceniu wydawane w ZSRR po 8 latach nauki, dające prawo kontynuowania nauki w pełnej szkole średniej (w PRL — w liceum ogólnokształcącym), a także wstępowania do średnich szkół zawodowych i zawodowo-technicznych,
- 2) świadectwo ukończenia szkoły zawodowej wydawane w PRL i świadectwo ukończenia szkoły zawodowo-technicznej wydawane w ZSRR, nie potwierdzające uzyskania wykształcenia średniego,
- 3) świadectwo dojrzałości wydawane w PRL i świadectwo o uzyskaniu wykształcenia średniego, świadectwo ukończenia średniej szkoły zawodowo-technicznej, świadectwo ukończenia średniej szkoły zawodowej wydawane w ZSRR, dające prawo wstępu do szkół wyższych w obu państwach,
- 4) dyplom wydawany po ukończeniu szkoły wyższej w PRL oraz dyplom wydawany po ukończeniu szkoły wyższej w ZSRR, przy czym oba dyplomy uprawniają do ubiegania się o stopień naukowy doktora w PRL lub stopień naukowy kandydata nauk w ZSRR,
- 5) dyplom doktora (w latach 1952—1958 dyplom kandydata nauk) wydawany w PRL i dyplom kandydata nauk wydawany w ZSRR,

- 6) dyplom doktora habilitowanego (do roku 1969 dyplom docenta, a w latach 1952—1958 dyplom doktora nauk) wydawany w PRL i dyplom doktora nauk wydawany w ZSRR,
- 7) nominację na docenta w PRL i nominację na docenta szkoły wyższej (w instytucie naukowo-badawczym — starszego pracownika naukowego) w ZSRR,
- 8) nominację na profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego w PRL i nominację na profesora w ZSRR.

Artykuł 2

Umawiające się Strony będą informowały się wzajemnie o zmianach w systemach kształcenia w swoich Państwach i będą mogły dokonywać odpowiednich zmian po stanowień artykułu 1 w drodze wymiany not.

Artykuł 3

Porozumienie niniejsze zawarte jest na czas nieograniczony. Może ono być wypowiedziane przez każdą ze Stron i w takim przypadku traci moc po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę not o wypowiedzeniu.

Artykuł 4

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie w dniu wymiany not stwierdzających ostateczne jego przyjęcie przez każdą z Państw zgodnie z prawem w nim obowiązującym.

Sporządzono w Warszawie w dniu 10 maja 1974 rok w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwie teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
J. Kaczmarek
Minister Nauki, Szkolnictwa
Wyższego i Techniki PRL

Z upoważnienia Rządu
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich
W. P. Jelutin
Minister Szkolnictwa
Wyższego i Średniego
Zawodowego ZSRR

Po zaznajomieniu się z powyższym Porozumieniem Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest ono przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 12 września 1974 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *II. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 20 lipca 2004 r.

Cena 0,75 zł + 22% VAT

